РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.

"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., субота 3-го липня 1915. Ч. 77. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Saturday, July 3, 1915. N. 77.

194.521 МОСКАЛІВ ПОЛОНЕНО В МІСЯЦИ ЧЕРВНИ.

Війска Макензена здобули Комарів і Замостє та маширують на Холм.

Побіда армії Лінзінґена на схід від Гнилої Липи. 2.331 полонених.

Російські війска на лівім березі Висли утікають в напрямі Івангорода.

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

ВОЄННА ДОБИЧА НА СХОДІ ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ: 194.521 ПОЛОНЕНИХ. 93 ГАРМАТИ І 164 МАШИНОВІ КРІСИ.

ВІДЕНЬ, 1. липня. — Австрійсько-угорське міністерство війни оголосило отсей урядовий звіт:

„ВОЄННА ДОБИЧА СОЮЗНИХ ВІЙСК ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ НА ТЕРЕНІ ВІЙНИ З РОСІЄЮ ЧИСЛИТЬ: 521 РОСІЙСЬКИХ ОФІЦИРІВ І 194.000 ЖОВНІРІВ В ПОЛОНЕНИХ, 93 ГАРМАТ, 164 МАШИНОВИХ КРІСІВ, 78 ВОЗІВ З АМУНІЦІЄЮ І 100 ЗЕЛІЗНИЧИХ ВОЗІВ".

ВОЄННА ДОБИЧА ГІНДЕНБУРГА ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ: 25.695 ПОЛОНЕНИХ, 7 ГАРМАТ І 52 МАШИНОВИХ КРІСІВ.

БЕРЛІН, 1. липня. — Головна воєнна кватира подає отсї вісти з північно-східного терену війни:

„Наше положенє не улягло жадним змінам. Протягом місяця червня наші війска полонили 25.695 Москалів (між ними 120 офіцирів), здобули 2 прапори, 7 гармат, 52 машинових крісів і 1 літак крім богато иншого воєнного матеріялу".

Чи повисше число полонених містить ся вже в сумі 194.000, поданій в урядовім звіті австрійського головного штабу, про се нема жадної згадки. Дуже однак є можливе, що австрійський звіт обіймає воєнну добичу виключно на полудневo-східнім терені війни.

НОВА ПОБІДА ЛІНЗІНҐЕНА КОЛО РОГАТИНА. — 2.331 ПОЛОНЕНИХ.

БЕРЛІН, 1. липня. — На схід від Гнилої Липи відбувають ся завзяті битви. Москалі роблять великі зусиля, щоби здержати дальший похід війск Лінзінґена. Помимо того союзні війска посувають ся стало наперед, здобуваючи одно російське становище за другим. Страти Москалів великі.

Урядове оповіщенє подає отсї вісти з поля битви в Галичині:

„По завзятій і кровавій битві війска ґенерала Лінзінґена взяли вчера приступом російські становища на схід від Гнилої Липи, на полудне і на північ від Рогатина. До найтяжшого бою прийшло коло Лучинець і Кунич (на полудне від Рогатина). Москалі стратили 3 офіцирів і 2.328 жовнірів в полонених. Крім сего стратили вони також 5 машинових крісів.

„Битва відбуваєть ся нинї з неменьшою силою дальше. Москалі утікають в напрямі Золотої Липи".

БИТВИ НАД БУГОМ ТРИВАЮТЬ ДАЛЬШЕ.

ВІДЕНЬ, 1. липня. — Здовж ріки Буга війска Бем-Ермолія наступають на цілій лінії на Москалів. Москалі вправді ставлять сильний опір, однак є приневолені цофати ся назад.

Головна австрійська кватира доносить:

„Війска Бем-Ермолія проганяють Москалів за ріку Буг. В деяких місцях відбувають ся ще тяжкі битви на лівім березі Буга. Найсильнїйший опір ставлять Москалі на полудне і на північ від Камінки струмилової. Однак на цїлій лїнії побіда перехиляєть ся на сторону союзних війск."

ВІЙСКА МАКЕНЗЕНА ЗДОБУЛИ КОМАРІВ І ЗАМОСТЄ.

БЕРЛІН, 1. липня. — Армія Макензена, яка в послїдних днях звернула ся зовсїм в північнім напрямі, посуваєть ся незвичайно скоро в глиб Росії. Комарів і Замостє находять ся вже в посїданю Макензена. Москалї утікають на північ в напрямі Холма.

Німецька головна кватира доносить:

„Війска Макензена, які перед двома днями на північ від Рави руської перейшли границю Росії і заняли Томашів, ідуть тепер скорим маршом дальше на північ. Москалі ставлять лише слабий опір. Армія Макензена находить ся вже у віддаленю 30 кільометрів від австрійської границї. По короткій боротьбі союзні війска здобули Комарів і Замостє".

Армія Макензена посуваєть ся на лїнії, яка лежить в области між ріками Бугом а Вепром.

Головною цїлию походу армії Макензена є передівсїм Холм, столиця холмської ґубернії. Холм є віддалений від Замостя всего 50 кільометрів (около 30 амер. миль) на північ.

Холмська ґубернія є замешкала Українцями. Холмщина належала ще перед чотирма роками до люблинської ґубернії, тимсамим входила в склад російської Польщі. З утворенєм окремої холмської ґубернії наступила зміна, іменно холмська ґубернія стоїть під ту пору в політичній звязи з українськими землями і підлягає ґенерал-ґубернаторству в Києві. Холмщина є звісна з варварського переслїдуваня Українців греко-католиків російським правительством.

ЗДОБУТЄ ЗАВИХОСТА І ФРАМПОЛЯ.

БЕРЛІН, 1. липня. — На північ від устя Сяну до Висли Москалї втратили сильні становища коло Завихоста. Війска арх. Йосифа Фердинанда по кількадневній битві заняли величезну лїсисту область на північ від ріки Танви і станули на лїнії Закликів-Янів-Фрамполь. Похід в напрямі на північ відбуваєть ся скорим кроком дальше.

Німецький ґенеральний штаб оголосив урядово отсї вісти:

„Ліве крило армії арх. Йосифа Фердинанда взяло приступом сильні становища Москалів коло Завихоста (на північ від устя Сяну до Висли). Рівночасно центр армії дійшов до північного берега великих лісів на північ від ріки Танви. Боєва лінія пересунула ся тимсамим далеко на північ і йде через місцевости Закликів, Янів і Фрамполь. Вчера союзні війска заняли Фрамполь. Москалі з великими стратами утікають на північ в напрямі Люблина".

МОСКАЛІ УТІКАЮТЬ З ЛІВОГО БЕРЕГА ВИСЛИ.

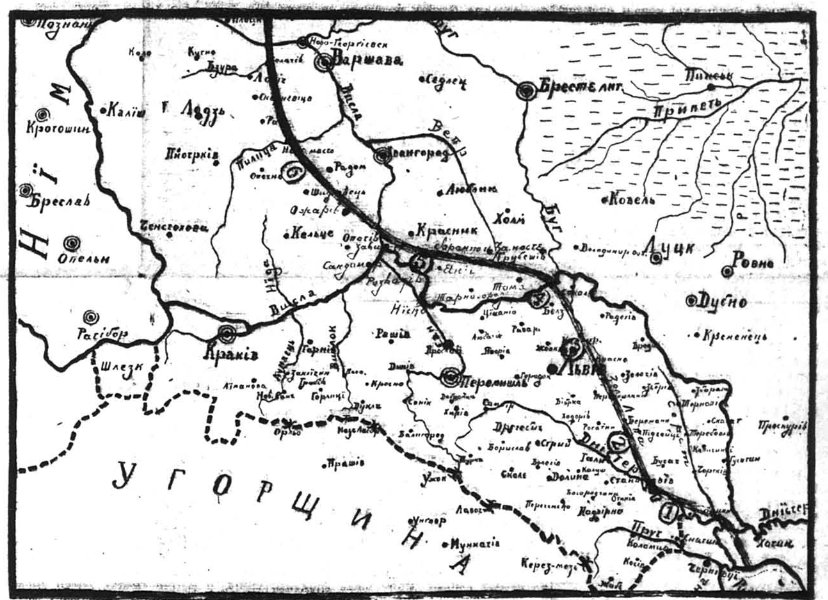
БЕРЛІН, 1. червня. — В міру посуваня армії арх. Йосифа Фердинанда і Макензена на північ в глиб Росії положенє російських війск на лївім березі Висли ставало з кождою хвилею небезпечнїйше. Москалї, щоби оминути окруженя неприятелем, є приневолені до відвороту в напрямі кріпости Івангорода.

Урядовий звіт головного німецького штабу подає:

„Москалї опустили сильну боєву лїнію Сенне-Ожарів-Завихост і розпочали на цїлій лїнії відворот на північний схід в напрямі Івангорода. Війска ген. Войрша наступають на утікаючих Москалів і дійшли вже до міста Тарлова".

Тарлів є віддалений від Івангорода 50 кільометрів.

КАРТА ТЕРЕНУ ВІЙНИ З РОСІЄЮ З ДНЕМ 1. ЛИПНЯ 1915 р.

Головна битва на терені війни з Росією відбуваєть ся під сю пору з цілою силою на лінії, яка тягнеть ся від границї Румунії аж до ріки Пілїци (в російській Польщі). На сїй лїнії стоїть отсих 6 головних союзних армій:

1. **Армія Бороєвича** заняла сильні становища здовж східної буковинської границї (між Прутом і Дністром), відтак здовж Днїстра аж до устя Золотої Липи. В послїдних днях на сїй лїнії не зайшли жадні більші зміни. Отся армія займає покищо становище оборонне.

2. **Армія Лінзінґена** зводить завзяті битви з Москалями в области між Гнилою а Золотою Липою. По занятю Бурштина, Рогатина і Ферлїва союзні війска розбили Москалів на схід від Гнилої Липи і зближають ся тепер до міста Бережан (над Золотою Липою).

3. **Армія Бем-Ермолія** стоїть на боєвій лїнії здовж ріки Буга. В богато місцях удало ся їй вже прогнати Москалів на другий бік ріки, а декуди, примірoм на полудне і північ від Камінки струмилової, битва відбуваєть ся ще на лївім березі Буга.

4. **Армія Макензена** находить ся на лїнії між ріками Бугом а Вепром. Цїла майже армія є вже на російській земли. По здобутю Замостя прямує вона дальше на північ в напрямі Холма, віддаленого всего 50 кільометрів від Замостя.

5. **Армія арх. Йосифа Фердинанда** оперує в люблинській ґубернії між рікою Вепром а Вислою. Прогнавши Москалів зі Завихоста і Фрамполя отся армія посуваєть ся дальше на північ в напрямі Люблина, віддаленого від теперішної боєвої лїнії около 50 кільометрів.

6. **Армія Войрша** наступає на Москалів, які були приневолені покинути свою сильну оборонну лїнію між Пілїцою а Вислою. Тут боєва лїнія йде тепер від Пілїци попри Радом через Тарлів до Висли. Москалї цофають ся на Івангород, віддалений всего 50 кільометрів від найблизших позицій союзних війск.

В послїдних кількох днях розвинули найсильнїйше свою дїяльність армії Макензена, арх. Йосифа Фердинанда і Войрша. **Отсї операції, які мають в першій мірі на цїли занятє лїнії Холм-Люблин-Івангород, стоять в тісній звязи з пляном здобутя Варшави.**

Прочі три армії: Бороєвича, Лінзінґена і Бем-Ермолія творять одну боєву лїнію, яка йде здовж Буга, Золотої Липи і Днїстра в напрямі від півночи на полудне. Коли їм удасть ся вже тепер перемочи Москалів над Бугом і Золотою Липою, тодї можна сподївати ся небаром увільненя решти східної Галичини від Москалів, а вслїд за тим союзні війска розпічнуть похід у волинську і подільську ґубернію з головною цїлию: здобутя Києва.

РОСІЙСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ І ФРАНЦІЯ.

ПАРИЖ, 30. червня. — **Французьке правительство арештувало всіх російських революціонерів, котрі перебувають під сю пору у Франції. Арештованим полищено до вибору: воєнний полон або добровільне зголошенє до армії одної із союзних держав, лише не до французької.**

Цікаве воно, що французьке правительство переслїдує російських революціонерів, які в Росії добивають ся сего, що має Франція т. є. републики. Нинїшна Франція подружила ся зі самодержавєм, забуваючи на заповіди і пориви своїх героїв, які положили голови в боротьбі за свободу.

---o---

ЗАТОПЛЕНЄ ВЕЛИКОГО АНГЛІЙСЬКОГО КОРАБЛЯ З ТРАНСПОРТОМ 1422 МУЛІВ.

ЛОНДОН, 1. липня. — **Англійська воєнна маринарка оголосила вість, що німецька підводна лодка затопила англійський корабель „Армінієн", який віз зі Злучених Держав до Франції 1422 мулів. Зі залоги, яка числила 124 людий, згинуло 46 людий, між ними 19 американських горожан, переважно неґрів. Містота корабля числила около 10.000 тон.**

ДО ВІДОМА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

З уваги, що в слїдуючий понеділок (5. липня) сьвяткуєть ся „День независимости" і що з того приводу почтові уряди будуть зачинені, слїдуюче число „Свободи" (78-ме) вийде о один день пізнїйше.

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States:	В Злучених Державах:
$2.00 per year	на рік $2.00
$1.00 per 6 months	на пів року $1.00
0.75 per 3 months	на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries:	В місті Jersey City, до Канади і других країв:
$3.00 per year	на рік $3.00
$1.50 per 6 months	на пів року $1.50
$1.00 per 3 months	на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

За всї оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

ДО ДІЛА!

Передплатниця „Свободи" з Шікаґо, Іл., панна Олена Пеленська, прислала з просьбою о поміщенє в нашій часописи отсей лист:

Хвальна Редакціє! З нагоди освободженя мого рідного міста Комарна з 10-місячної московської неволї посилаю $1.00 на Фонд визволеня України і відзиваю ся отсею дорогою до всїх сестер Українок і братів Українців, щоби зробили таксамо. Нехай кождий, чиє рідне місто чи село вже освободжене з недовгої але тяжкої московської неволї, — зложить з тої нагоди один доляр на Фонд визволеня України! Таких Українців і Українок, котрі вже лекше відітхнули, як довідали ся про освободженє свого рідного села або міста в старім краю, є немало тут у Злучених Державах і в Канаді, тож вони повинні би сейчас сповнити сей свій народний обовязок, а тимсамим показати своїм братям, що остали в тих знищених місцевостях в Галичинї, що вони разом з ними ділять їх біль і їх радість, хоч вони далеко за горами і водами.

А ті, котрих рідні міста чи села ще не освободжені з московської неволї, нехай ждуть нетерпеливо на ту відрадну хвилю в їх житю і нехай не жалують зараз потім післати від себе $1.00 на Фонд визволеня України.

Ще не вмерла Україна!

Олена Пеленська.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Містячи сей красний патріотичний лист панни Пеленської, можемо від себе тільки додати слово заохоти до сього гарного діла. Коли богато Українок і Українців піде її слідом, то се буде дійсно доказ нашого патріотизму і зрозуміня річи, а рідний край буде знати, як щиро ми тужимо за тою вхилею, коли наші землї освободять ся з московської неволї, коли на них понесеть ся наша рідна пісня, пісня — свободи!

Тож, до діла!

З НАРАД ЗАГАЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РАДИ У ВІДНИ.

Четверте засїданє Загальної Української Ради відбуло ся дня 26. мая с. р. По полагодженю вступних формальностий відчитано наглий внесок **д-ра С. Барана** в справі таборів полонених і передано справу до полагоди Президії З. У. Р. на звичайній дорозї. З черги президент **др. К. Левицький** здав звіт з діяльности Президії З. У. Р., котра інтервенювала в справі інтернованих Українців, в справі виїзду сезонових робітників та запомог на культурні цїли. Кромі сього відбула Президія З. У. Р. два спільні засїданя з президією Боєвої Управи, на котрих виготовлено меморіял в справі орґанїзації Українських Січових Стрільців та рішено поробити відповідні кроки в рішаючих кругах. Опісля **др. Евген Олесницький** здав звіт про справу основаня Военного Банку для відбудови Галичини, та про цїлий ряд переговорів, які в сїй справі відбули ся межи правительством і нашою фінансовою комісією у Відни, утвореною з лона наших начальних фінансових інституцій, при співучасти політичних провідників. Над звітом переведено дискусію, в якій забирали голос: **Назарук, Колесса, Вол. Бачинський, Войнаровський, Кость Левицький, Весоловський, Цегельський, Манух і Лунашевич.** Звіт принято до відома й одобрено становище, яке в сїй справі заняли наші фінансові та політичні чинники супроти проєктів правительства. Рішено також хід цїлої сеї справи докладно описати та приготовити до пізнїйшого оголошеня. — Дальше вислухано звіт з дїяльности правно-політичної комісії, котра рішила виготовити три меморіяли до правительства, а се — в справі адміністрації Галичини у т. зв. переходовій стадії, в справі інформованя оперуючої армії про відносини на українських землях та **в справі будучого правно-політичного устрою українських земель в Австрії.** — На внесок правно-політичної комісії рішено вибрати на членів комісії: **пп. Ст. Днїстрянського, Стефана Рудницького і Михайла Лозинського,** надто в місце інсп. О. Поповича і Назарука, котрі свої мандати до комісії зложили, вибрано **пп. Лунашевича і Мануха.** З черги вислухано звіт пресової секції і затверджено принятє слїдуючих панів на членів секції: **Романа Залозецького, Стефана Рудницького, Вол. Будзиновського, Вол. Кушнїра, Олекс. Поповича та Богдана Лепкого.** — Слїдуюче засїданє рішено з огляду на наглячі справи відбути дня 2. червня о 9. год. передполуднем у звичайній салї засїдань. — За секретаріят: В Темницький.

РОСІЙСЬКА ПІХОТА.

В теперішній війнї люди пізнають себе взаїмно — головно під військовим зглядом. Сьвіжі досьвіди змінили погляди на вороже військо. І так приміром показало ся, що така ославлена російська кіннота нічого не варта, зате сильна у Москалїв артилєрія. В недавних карпатських битвах показало ся знова, яку військову вартість має російська піхота.

Управа російської армії дбала більше про артилєрію, до якої призначує найлїпших людий. Решта їде до піхоти, де 65 рекрутів на сто походить із сїл. Тому російська піхота має людий здорових, сильних і витривалих, але невправних. Між російськими бранцями можна зустрінути богато жовнїрів дуже здорових і незвичайно сильних. Російський інфантерний салдат (піхотинець) звичайно дуже добре убраний. Його мундур зроблений з доброї матерії, плащ з грубої вовняної матерії. Чоботи все дуже добрі. Сеся правда покажуть ся неодному несподїванкою, алеж правди годї скрити.

Щодо поживи, то російські бранцї звичайно говорять, що від кількох днів нічого не їли. Притім однак виглядали все здорово так, що наші офіцири нераз їх підозрівають, що вони нарочно удають голод, щоби з ними лїпше обходити ся. При ревізії можна було найти у значного числа бранців кусень хлїба, а на основі спостережень можна сказати, що російська інтендантура (заряд достав поживи) працює правильно, лїпше нїж дехто сподївав ся.

Брак образованя і вправи у російського салдата заступає його призвичаєнє і вроджені прикмети. Він не вразливий на зимно, легко все зносить, призвичають ся до терену і вміє взяти ся до кождої роботи. Уміє добре обходити ся з лопатою, сокирою, пилою, уміє дуже добре копати стрілецькі рови, засїдки і т. д., чим віддає армії велику услугу. Піше військо часто не потребує піонїрів; само уміє будувати для себе укріплення.

Російська піхота все будує найменьше три лїнії стрілецьких ровів, які не однаково обложені жовнїрами: в одних є меньше, а в других більше. Слабше обсаджені рови мають на цїли відвертати увагу ворога від головних становищ. І так приміром під Івангородом австрійська артилєрія не могла ствердити, де властиво находять ся головні російські становища, бо зі всїх трох вони однаково стріляли. Дальше австрійські офіцири поробили спостереженя, що російський салдат стріляє, аби лиш стріляло ся. Кулї їх карабінів падають часто поза фронт неприятеля і трафляють лише случайно. Салдат не вміє стріляти і не трафляє навіть з добре укріплених становищ. Причина сего лежить в браку вправи в стріляню; у них не вчать стріляти кождого поодинокого жовнїра зокрема, але громадно. Щоби сему зарадити, управа армії дає до кождого полку, батальону, а навіть компанії віддїл добрих стрільців, які рекрутують ся головно спосеред побережників, отже заводових стрільців. Однак се не підносить вартости російської піхоти яко маси: вона все рівнодушна і не підприємчива. Салдат є послушний, але не має підприємчивости, і не маючи просьвіти, не розуміє цїли, що є головним услівєм побіди. Московська повільність зменьшує силу їх приступів. Офіцир може приказати салдатови витривати до кінця в стрілецькім рові і може бути певний, що приказ буде виповнений. Але приказати, щоби салдат мав охоту до наступу — се вже трохи труднїйше.

Для австрійської артилєрії російська піхота не представляє доброї цїли, бо вона сейчас вміє добре крити ся. Там, де терен не має природних ослон, салдати копають сейчас стрілецькі рови і в короткім часї зникають під землею, відки тяжко їх викурити самим огнем і часто треба їх окопи брати штурмом. Штуку закопувати ся в земли переняла російська піхота від Японців підчас японської війни і знаменито її використала в теперішній сьвітовій війнї. Та і ся штука не богато помагає російській армії і вона мимо своїх земних окопів таки уступає перед напором союзних армій — австро-угорської і нїмецької навіть там, де природа приходить їй в поміч, як приміром се було в Карпатах.

З віденської „Свободи".

ПАМЯТАЙМО!

НЕ БУЛО І НЕ БУДЕ ВЖЕ БІЛЬШЕ ТАКОЇ ХВИЛЇ, КОЛИ БИ НАША ЖЕРТВА, ХОЧ НЕ ЗНАТИ ЯКА НЕЗНАЧНА, А БУЛА ТАКА ВАРТІСНА ЯК ТЕПЕР.

НЕ ДИВІМ СЯ НА ТЕ, ЩО АВСТРІЙСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ПО ОСВОБОДЖЕНЮ ГАЛИЧИНИ ОБОВЯЗАНЕ ПОМАГАТИ НЕЩАСНИМ ГОЛОДУЮЧИМ НАШИМ БРАТЯМ, БО СЕ Є НАШ ОБОВЯЗОК ПЕРШИМ ВТЕРТИ СЛЬОЗУ ГОЛОДУЮЧИМ СИРОТАМ І ВДОВАМ, ТА ВРАТУВАТИ ЇХ ВІД ГОЛОДОВОЇ СМЕРТИ.

НЕ ЗАБУВАЙМО, ЩО МИ ПОВИННІ СКЛАДАТИ ТІ ЖЕРТВИ НЕ ЛИШЕ З ЛЕГКОЇ РУКИ, АЛЕ ПОВИННІ ТАКОЖ І СЕБЕ ТРОХИ ПОЖЕРТВУВАТИ І ДАТИ — ЯК ТО КАЖУТЬ — ОСТАТНЕ, А НАВІТЬ ПОЗИЧИТИ І ДАТИ.

МИ ПЕВНІ, ЩО ПО ЦЇЛКОВИТІМ ОСВОБОДЖЕНЮ ГАЛИЧИНИ, А ОПІСЛЯ І ПО ЗАКЛЮЧЕНЮ МИРА, КОЖДИЙ ВІДСИ ПІШЛЕ СКІЛЬКИ ЗМОЖЕ ГРОША СВОЇЙ НАЙБЛИЗШІЙ РОДИНЇ, АЛЕЖ КІЛЬКО Є ТАКИХ БІДНИХ І НЕЩАСЛИВИХ, А ВОЕЖ ТАКИ НАШИХ БРАТІВ І СЕСТЕР, УКРАЇНЦЇВ, — ЩО НЕ МАЮТЬ В АМЕРЕЦЇ АНЇ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ, АНЇ В КАНАДЇ, АНЇ В БРАЗИЛІЇ СВОЇХ КРЕВНИХ.

ЗА НИХ МИ ВСЇ МУСИМО ПАМЯТАТИ. НЕХАЙ КОЖДОГО З ВАС, ЩО ЧИТАЄТЕ ҐАЗЕТУ, СПОГАДАЮТЬ З ВДЯЧНОСТЮ БІДНІ СИРІТКИ, КОТРИХ ЛИШИЛИ ТІ УКРАЇНЦЇ, ЩО ЗГИНУЛИ НА ПОЛИ БОЮ.

ТЕПЕР, КОЛИ ЩОРАЗ БІЛЬШЕ НАШОГО КРАЮ ОСВОБОДЖУЄ АВСТРІЙСЬКО-НІМЕЦЬКА АРМІЯ З МОСКОВСЬКОГО НАЇЗДУ І КОЛИ ВЖЕ НЕБАВКОМ ЗНОВА БУДЕ ДОСТУП ДО ГАЛИЧИНИ, МУСИМО ПРИСКОРИТИ СКЛАДКИ, АБИ ВИСЛАТИ ВІДСИ ЯКУСЬ БІЛЬШУ ЖЕРТВУ НАШИМ ЗЕМЛЯКАМ, ЯКА БУДЕ ДУЖЕ ПРИДАТНА ПІДЧАС ВІДБУДОВИ КРАЮ. І МИ МУСИМО ЯКОЮСЬ ЧАСТКОЮ ПРИЧИНИТИ СЯ, ЩОБИ РОЗБУДИТИ НАНОВО ПРИДУШЕНЕ МОСКАЛЕМ НАРОДНЕ ЖИТЄ В СТАРІМ КРАЮ.

ОЗОВІТЬ СЯ, АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦЇ. БОГАТШІ І БІДНІЙШІ, ВСЇ ЯК ОДИН! А ТАКОЖ БРАЦТВА І ТОВАРИСТВА!

ПРИСИЛАЙТЕ ЯК НАЙСКОРШЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ, А ТАКОЖ ОКРЕМО НА УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК В СТАРІМ КРАЮ!

ВІЧА В СПРАВІ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ.

XIV.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Заходом місцевого політичного Товариства „Українська Рада" відбуло ся в Ню Йорку дня 20. червня с. р. віче, котре на довший час позістане в памяти нюйорських Українців.

Віче отворив предсїдатель „Укр. Ради" п. П. Задорецький. Бесїдник подав причину скликаня віча та згадав про війну, в котрій гинуть сотки тисяч українського народа за волю і свободу нашої вітчини.

Приступаючи до порядку віча, предсїдатель удїлив голосу нюйорському парохови о. Н. Підгорецькому. Бесїдник в своїй промові обговорив теперішну війну і спосіб, яким російський царат від давен-давна старав ся здавити українське житє. „Не здавив дотепер українського народа і не здавить — говорив бесїдник, — а доказом сего є Українські Січові Стрільцї, котрі з посьвятою і запалом борють ся проти відвічного ворога. Хотяй Росія заняла була тимчасово Галичину, то одначе мусїла втїкати перед напором австрійсько-нїмецької армії, котра побідоносно посуваєть ся в напрямі російської України, і освободженє закордонної части України з рук російського царату є недалеке".

По скінченій промові о. Підгорецького предсїдатель представив присутним делєґата Загальної Української Ради у Відни д-ра Семена Демидчука і удїлив йому голосу.

Тому, що перед вічем роздано відозву, підписану безіменним комітетом і в нїй зроблено закид, неначе би др. С. Демидчук був утїкачем і зрадником українського народа і приїхав в тій цїли до Америки, „щоби набити свої кишені", предсїдатель уважав за відповідне сю справу порушити.

Коли др. Демидчук заявив, що на безіменні напасти не відповідає, признав ся до сего поступку Андронік Бучак. На сей прикрий закид др. Демидчук виказав ся австрійським паншпортом, виданим дня 6. вересня 1914. р., отже по занятю Львова, а також листами від Володимира Бачинського, секретаря З. У. Р. у Відни і І. Кивелюка, члена галицького краєвого видїлу, голови Просьвіти, Сїльського Господаря і Шкільного Союза, в котрих то листах згадані панове доносять, що Заг. Укр. Рада у Відни рішила вислати д-рови Демидчукови відповідну повновласть.

По сїм обясненю п. А. Бучак і горстка його прихильників, осягнувши Геростратову славу, замовкли.

На запит предсїдателя, чи учасники узнають д-ра Демидчука за делєґата Заг. Укр. Ради, вічевики рясними оплесками дали на се свою згоду і тим способом надїлили д-ра Демидчука своїм довірєм.

Др. Демидчук виголосив зі запалом свій реферат, який складав ся з двох частий; 1. Справа самостійної України яко держави; 2. Справа самостійности українського народа. В першій части представив бесїдник услівя самостійности української держави, а то точки: економічні, ґеоґрафічні, етноґрафічні і політичні. Обговорюючи справу теперішної війни, виказав конечність нашого становища по сторонї Австрії і Нїмеччини, причім висловив надію, що розбитє Росії, а з тим і увільненє України з кайдан неволї, є недалеке.

В другій части своєї промови говорив бесїдник про основу національної політики Українців без огляду на кордони. Основно обговорив дві точки, а то: справу особистого розвою сил в народї і справу народної солїдарности. Референт виказав, що справа Вільної України в першій мірі залежить від нас самих після засади: „Кождий думай, що на тобі мілїонів стан стоїть". Обговорюючи народну солїдарність, бесїдник представив, що можуть зробити з'єдинені американські Українцї для своєї вітчини тепер в часї війни і в часї нарад мирової конференції. В часї промови висловив референт стільки влучних і цїнних гадок, що справдї варта, аби наша суспільність в Америцї над ними застановила ся.

Само собою зрозуміле, що за сю сьвітлу промову бесїдник зібрав гучні оплески.

По сїм удїлив предсїдатель голосу п. О. Стеткевичови, редакторови „Свободи". Бесїдник в своїй промові заняв ся справою збираня складок на „Фонд визволеня України" в ширшім значіню, згадуючи про вдови, сироти і калїки, котрі з болем серця чекають помочи. Доказуючи, що американські Українцї повинні і мусять помочи Українцям у старім краю, візвав присутних до зложеня щедрих жертв.

По сїм зазиві вислано по салї колєкторів і зібрано $82.90, за що честь і слава вічевикам.

По зібраню колєкти забрав голос представитель російських Українців, з'орґанїзованих в товаристві „Нова Україна" в Ню Йорку, п. М. Байдюк. Бесїдник представив в палкій промові знущаня російського царату над Українцями і визвольну боротьбу нашого народа в Росії. Головно вдарив бесїдник на російську православну церков і сьвятїйший Синод, при помочи котрих російське правительство держить нарід в темнотї. Вказав рівнож на ролю чорносотенців у давленю українського визвольного руху, головно по великій революції в 1906 р. Мимо сего український нарід не упадає на дусї, але серед орґанїзаційної працї чекає відповідної хвилї, щоби виступити цїлою силою до останної фази боротьби, з якої російський царат вийде розторощений, а на його звалищах стане вільна Україна. Бесїдник так одушевив зібраних і додав їм стільки віри в живучість українського народа, що вони не щадили йому сердечних і горячих оплесків.

По скінченій промові п. М. Байдюка забрав знова голос п. О. Стеткевич. В своїй бесїдї обговорив коротко недостачі і конечні потреби американських Українців, виходячи з того заложеня, що розвій українського житя в Америцї на всїх полях є рівночасним скріпленєм сил цїлого українського народа і є запорукою живучости сего народа. Опісля поставив під ухвалу слїдуючі резолюції, котрі зістали одноголосно ухвалені.

Українцї з Австрії і Росії, зібрані на народнім вічу в Ню Йорку дня 20. червня 1915 р., ухвалюють слїдуючі

резолюції:

1. Як на всїх попередних вічах так і на нинїшнім заявляємо, що не устанемо в боротьбі за свободу України аж до повного зреалїзованя сього постуляту.

2. З уваги, що Українські Січові Стрільцї, піддержуючи традицію вольних козаків в нашім народї, взяли дїяльну участь в боротьбі за визволенє України, ми висловлюємо їм нашу найглибшу пошану за їх посьвяту і заявляємо, що коли буде треба, підемо гуртом їх слїдами після клича: сотня поляже, тисяч натомісць стане до борби.

3. Радіємо з приводу з'єдиненя австрійських і російських Українців у Загальній Українській Радї, заложеній у Відни, і уважаємо се за історичний факт великого значіня.

4. З уваги, що під теперішну пору ми не маємо змоги станути до чинної боротьби за визволенє нашої Вітчини на своїй рідній земли, постановляємо одноодушно доложити всїх сил, щоби підпомогти наших земляків у старім краю в їх змаганях до виборення волї нашому народови.

5. Щоби осягнути висше наведену цїль, уважаємо конечним:

а) Сотворити спільну народну репрезентацію, зложену зі всїх партій на американській Україні.

б) Ужити всїх своїх сил і способів до збільшеня фонду на визволенє України.

в) Поробити всї потрібні приготованя до скликаня Українського Сойму в Америцї по скінченю теперішної европейської війни, в часї мирової конференції.

г) Відложити, бодай до скінченя війни, всї партійні і особисті спори, які шкодять загальній українській справі.

6. Висказуємо своє горяче співчутє всїм нашим старокраєвим землякам, що потерпіли з приводу теперішної війни, а зокрема всїм вдовам і сиротам по поляглих у бою Українцях.

В. Кнїгиницький,
О. Федоришин,
секретарі віча.

ПОСУМНІЛА УКРАЇНА.

(Співати на нуту: Ой зацвила черемшина).

Посумнїла Україна така її доля,
Гей гей, така її доля!
Маширують Січовики та із гір на поля,
Гей гей, та із гір на поля!
Маширує наше військо зпід Карпат до Львова,
Гей гей, зпід Карпат до Львова!
Жене Москву з Перемишля аж до Томашова,
Гей гей, аж до Томашова!
Встане славна Україна щаслива і вільна,
Гей гей, щаслива і вільна!
Тодї наша вітчиноньна буде неподільна,
Гей гей, буде неподільна.
Лиш ми, братя, всї ставаймо у одную лаву,
Гей гей, у одную лаву!
Здобуваймо для Вкраїни волю й вічну славу,
Гей гей, волю й вічну славу!
Поставали наші хлопцї довгими рядами,
Гей гей, довгими рядами!
Тай заграли звінко труби на бій з Москалями,
Гей гей, на бій з Москалями!
Гей, повіяв буйний вітер з Карпат на долину,
Гей гей, з Карпат на долину!
Пробудив він з сну твердого вкраїнську родину,
Гей гей, вкраїнську родину!
Пробудились наші братя, що так твердо спали,
Гей гей, що так твердо спали!
І юрбами всї до Січи разом приставали,
Гей гей, разом приставали!
В Буковинї й Галичинї ворога рубали,
Гей гей, ворога рубали!
Своїх рідних від наруги вони ратували,
Гей гей, вони ратували!
Поможи їм, милий Боже, тоє осягнути,
Гей гей, тоє осягнути!
Нашу рідну батьківщину з неволї двигнути,
Гей гей, з неволї двигнути!
Всї ми, братя Українцї, одну гадку маймо,
Гей гей, одну гадку маймо!
Бодрімо ся, милі братя, рідним помагаймо,
Гей гей, рідним помагаймо!
Тої слави, Українцї, під ноги не даймо,
Гей гей, під ноги не даймо!

Уложив Петро Ткач з Канади.

ДОПИСИ.

З NEWARK, N. J.

В недїлю 13. червня с. р. відбулось тут віче заходом комітету нюарських товариств.

Віче отворив тов. С. Гладкий. Коротко перейшов дїяльність комітету, заснованого на поклик д-ра С. Демидчука, в котрого склад входили представителї нюарських товариств. Сей комітет скликав одно віче, а більш нічого не роблено довший час. Провід згаданого комітету спочивав в руках нюарських „провідників", котрим байдужність та страх народного осьвідомленя спинив роботу. Терпеливість у деяких делєґатів згаданого комітету вичерпалась і дня 19. мая скликали вони мітинґ всїх товариств та вибрали комітет, який скликав нинїшне віче, на котре ми зійшлись, аби порадити ся спільно над недолею братів у старім краю. Відтак попросив присутних о спокій, а на предсїдателя покликав тов. М. Стодольського. Предсїдатель подякував за вибір і покликав на секретарів тов. В. Дїдилївського і І. Тарнавського. По занятю місць секретарів предсїдатель удїлив голосу д. З. Бичинському, редакторови „Союза" з Пітсбурґа, Па.

Бесїдник зазначив, що нема народу так бідного, знищеного війною, як наш

український, котрий днесь у розпуці поховав ся в ліси та льохи і в голоді та нужді коротає своє житє. Доби, яку ми переживаємо, не було ще в нашій історії і тому власне ми мусимо взяти ся до роботи, аби та хвиля, котра віщує воскресенє гнобленим народам, і до нас завитала. Незгода і межиусобиці за часів князівства допровадили наш нарід до упадку і він ще й по нинішний день не може видобути ся з кайдан неволі. В краю зрозуміли теперішне положенє і зєднались але на американській Україні ті ріжниці релігійні та організацийно-партійні не дають розвивати ся думкам самостійним між народом і в ту хвилю є ворожо настроєні проти себе. Вшов. референт згадав про великих зрадників москвофілів, котрі затуманюють наш нарід, та про ті великі шкоди, які вони нанесли українській справі. Та хоть великі рани вони завдали, то прийде час осьвідомленя, вони поправлять свої блуди і стануть вірними синами Неньки-України. Згадав бесідник про великі заслуги борців новочасної культури, Січових Стрільців, котрі полишили свою рідню і пішли кров проливати за волю свого народа. Серце плакало, коли була хвиля прощаня, де мати сина, сестра брата, жена мужа, діти батька, може і в послідне попращали, але дух радував ся, коли на лицях наших героїв горіла любов до своєї вітчини, та відвага, житє класти на жертвенник свободи. Навів майже ціле положенє Українців у краю, та наших провідників, які заснували у Відни „Комітет Визволеня України" і „Українську Раду", котрої ціль єсть не тільки збирати жертви на голодних, але вести акцію дипльоматично за визволенєм України. Перейшов коротко діяльність д-ра С. Демидчука, який тепер скликує віча та взиває народ до збираня жертв на голодних, за що нарід повинен признати його своїм речником та відноситись до него з довірєм. При кінци своєї бесіди накликував нарід до єдности, котра є конечна до здійсненя наших ідеалів. За гарну промову нарід нагородив його оплесками.

Предсідатель т. Стодольський говорив про льояльність Українців до Папи Римського та взивав нарід до складаня обильних жертв для наших старокраєвих братів і сестер, котрі очікують нашої помочи, котрі просять нас хліба, котрі великі надії покладають на нас. При кінци попросив нарід, аби не розходив ся і уділив голосу д. В. Кузьовому.

Д. В. Кузів говорив про незгоду, яка шкодила народній справі не тільки в Нюарку, але і в других місцевостях. Навів мексиканську незгоду, котра допровадила край до руїни, а нарід до деморалізації, де той нарід сам поміж собою не може запровадити мира і змушує другі держави до вмішуваня. Коли представителі нищених війною країв, як примір ом Бельгія, збирали датки між собою і довели до сего, що Америка вислала до Бельгії около 37.000.000 дол., то наші представителі занедбали ту річ зовсім і заледви зібрали між своїми та вислали на голодних 15.200 долярів. Навів гарний примір Мадярів, котрі не є знищені війною. Їх число в Нюарку доходить до 2.000 душ, а зібрали в самім Нюарку 2.000 долярів. Поляки в Нюарку зібрали около 13.000, а Українці в Нюарку, яких числять 6.000 душ, зібрали для голодних заледви около 180 долярів. Чиж не сором нам? Коли нам вітчина дорога, коли любимо своїх братів, то крайна вже пора, аби ми взяли ся до роботи реальної, подбали о те, щоби весь народ узяв в свої руки свою власну справу та промощував шлях до свободи.

Дальше предсідатель уділив голосу тов. А. Ковгунови з Ню Йорку. Бесідник на початку своєї мови зазначив, що не є ні католик ні презбітеріянин, але православний з російської України. Хотяй гнет російського правительства не допускає до осьвідомленя, однак дух часу робить своє і прийде пора, що всі Українці зза кордону осьвідомлять ся національно та станути на рівні з другими народами. Хотяй Росія є страшна, але ми її не лякаймось, а при спільній праци поконаємо сього нашого найбільшого ворога. До Вас, Матери, звертаюсь: Коли виховуєте дитину, коли учите її молитви, учіть же з маленьку і бомбу робити, котра не буде просити, але силою роздере деспотів, які тримають віками народ в неволи, а запровадять демократичну републику.

На останку предсідатель уділив голосу т. К. Багрієви. В своїй горячій мові запитав він присутних, де є ті, котрі проповідують науку Христа? Чому вони не явились на вічу та не висказали свого співчутя до наших братів? Де той христіянізм? Де ті слова: люби ближнього? Навів роботу тих долярових „патріотів", котрі лише уміють очернювати других, тих, котрі їм не на руку. Представив зібраним, який поступ ширять ті, котрих вони називають безбожниками, а представив їх бруду та фарисейську облуду, котра стоїть колодою до самостійности. Але прийде час, що народ їх осудить. Ми є поневолений народ, тож не оглядаймось на них, а йдім вперед, плекаймо людські характери, розносім клич Вільної України, спішім на зустріч сонцю, котре для нас сходить, а з ним і наше воскресенє.

По скінченю рефератів д. З. Бичинський відчитав слідуючі резолюції:

Віче нюарських Українців, зібране дня 13. червня 1915 року, ухвалює слідуючі резолюції:

1. Виражаємо наше горяче співчутє потерпівшим через страшну війну нашим братам у Старім Краю, а заразом наш подив і признанє нашим українським добровольцям і донькам України, що понесли своє житє на поле битви в обороні прав і волі нашої вітчини України.

2. Взиваємо весь загал українського народа тут за морем до спільного ділання в справі несеня помочи матеріяльної і моральної нашому народови, обхопленому теперішною війною. Взиваємо до застановленя міжорґанізацийних і партійних спорів і трактованя народної справи в ту важну теперішню хвилю зі становища не особистого, але загального, народного. Передівсім звертаємо ся до нашої преси, щоби промощувала дорогу до того зєдненя.

3. Виходячи зі становища, що наша сила лежить не так в провідниках як в самім народі, кличемо і взиваємо до ділa весь наш нарід і віддаємо справу в його руки.

4. Наше спільне гасло всенародне має бути: Вільна демократична Україна без хлопа і пана, і до здійсненя сего ідеалу стремимо з ясно обдуманими плянами, котрі відповідають вимогам поступу і духа часу, з певними запоруками свободи совісти, слова, преси і думки.

5. Звертаємо ся до всего народа, а передівсім до сьвідомих одиниць нашого народу, і взиваємо їх до самопожертвованя, якого вимагає теперішна хвиля боротьби за волю України. Нашим обовязком є положити на жертівник України все: житє наше, майно наше, спосібности наші. Тих жертв ми домагаємо ся від народа.

6. Виражаємо співчутє наше усім народам поневоленим, чи то другими державами чи то власним самодержавєм, а рівночасно виражаємо погорду нашим власним зрадникам і зрадникам других народів. Притім протестуємо проти російського правительства, яке обманює сьвіт, що іде визволяти славянські народи.

7. Наша діяльність тут в Америці вимагає проводу і речника тих ідей, котрі так глибоко лежать нам на серці. За того речника ми признаємо д-ра Семена Демидчука і взиваємо весь наш загал, щоб дав йому неподілену поміч у змаганях зєдненя всего нашого народа і переведеня в житє висше наведених резолюцій.

8. Виражає ся признанє Укр. Нар. Раді у Відни за се, що дала почин до несеня помочи утікаючим Українцям з Галичини.

9. Віче складає своє признанє Союзови для освободженя України, який через своїх делеґатів старає ся познакомити европейські держави з українським питанєм і стремить до того, щоб се питанє зістало успішно полагоджене на мировій конференції.

10. Виражаємо наше співчутє усім тим нашим народним діячам, що ізза української справи були увязнені російським урядом, а заразом виражаємо співчутє нашим братам в Канаді, що потерпіли переслідуванє за своє переконанє.

По ухваленю резолюцій предсідатель заявив присутним, аби вибрали і затвердили комітет зі всіх товариств, котрий має скликувати дальше такі віча та збирати датки на голодних. До комітету увійшли: С. Гладкий, предсідатель; М. Стодольський, заст. предс.; С. Навроцький, секретар; М. Долинський, заст. секр.; І. Тарнавський, касієр; Гр. Романишин, заст. кас.

Збірка принесла на вічу 38.65 долярів, які ухвалено вислати до „Свободи".

В. Дідилівський, секр.

ХТО ЩЕ НЕ МАЄ КАЛЕНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА 1915-ТИЙ РІК, НЕХАЙ СПІШИТЬ СЯ ІЗ ЗАМОВЛЕНЄМ. ГРОШІ МАЛІ — КОРИСТЬ ВЕЛИКА.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

ІРИНА З СІЧИНСЬКИХ РЕВЮКОВА

померла в ночи з 29-ого на 30-ого червня с. р. в Скрентоні, Па.

Покійна Ірина вийшла зі знаної в Галичині й у нас патріотичної родини Січинських. Трудила ся вона щиро для народної справи вже яко сільська учителька, але по атентаті її брата Мирослава на намісника Потоцького в 1908. році польська краєва шкільна рада позбавила її посади і вона тоді перенесла ся до Львова, де дістала місце учительки в приватній українській школі імени Т. Шевченка.

При кінци 1910-ого року виїхала була покійна до Америки, де промовляла на українських вічах і зборах, на яких зібрано значнійшу суму гроший на визволенє Мирослава Січинського з вязниці.

Вернувши ся до Львова, була покійна дальше учителькою в школі ім. Шевченка.

Колиж небаром опісля віддала ся за п. Омеляна Ревюка, укінченого студента прав у Львові, виїхала разом з ним до Канади глядати ліпшого житя, а опісля перенесли ся обоє до Злучених Держав, до Скрентону, Па., де п. О. Ревюк одержав був становище співробітника „Народної Волі". Покійна від часу до часу помагала також в редакційній праці.

В останнім часі покійна нездужала, а недуга її змогла ся була, коли одержала вістку зі старого краю, що її мати Олена померла трагічною смертю в галицькім селі підчас нападу на село російських салдатів.

Нехай Тобі, щира дочко України, пером буде чужа земля, а могилу Твою нехай сповине туга того народа, котрий Ти так щиро любила і тої землї, за котрою Ти так тужила!

В. Ї. П.

ВІЧА В СПРАВІ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ

відбудуть ся:

1. **В неділю дня 4. липня,** о год. 5. попол. **в Пасайк, Н. Дж.**

2. **В понеділок дня 5. липня,** о год. 7. вечер **в Елізабет, Н. Дж.**

3. **В неділю дня 11. липня,** о год. 7. вечер **в Джерзи Сіти, Н. Дж.**

4. **В неділю дня 18. липня в Нюарку, Н. Дж.**

Реферує др. С. Демидчук.

ТАБЕЛЬКА ПЛАЧЕНЯ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК

до каси Укр. Нар. Союза на фонд посмертний після кляс і віку.

Кляса A $250
Кляса AA $500
Кляса B $750
Кляса C $1000
Кляса BB $1500
Кляса CC $2000

Крім місячної вкладки після повисшої табельки кождий член без огляду на стан, вік і клясу платить еще 35 цнт. на слідуючі фонди: 10 ц. на фонд резервовий, 5 ц. на фонд убогих, 3 ц. на фонд народний і 17 ц. на фонд адміністраційний.

Місячна вкладка є стала т. зн. член буде платити тусаму вкладку через ціле житє.

Кляса	A.	AA.	B.	C.	BB.	CC.
вік	на $250	на $500	на $750	на $1000	на $1500	на $2000
18	22	43	65	86	1.29	1.72
19	22	44	66	88	1.32	1.76
20	23	45	68	90	1.35	1.80
21	24	47	71	93	1.40	1.86
22	24	48	72	95	1.43	1.90
23	25	49	74	98	1.47	1.96
24	26	51	77	1.01	1.52	2.02
25	26	52	78	1.04	1.56	2.08
26	27	54	81	1.07	1.61	2.14
27	28	56	84	1.11	1.67	2.22
28	29	57	86	1.14	1.71	2.28
29	30	59	89	1.18	1.77	2.36
30	31	61	92	1.22	1.83	2.44
31	32	63	95	1.26	1.89	2.52
32	33	65	98	1.30	1.95	2.60
33	34	68	1.02	1.35	2.03	2.70
34	35	70	1.05	1.40	2.10	2.80
35	37	73	1.10	1.45	2.18	2.90
36	38	76	1.14	1.51	2.27	3.02
37	40	79	1.19	1.57	2.36	3.14
38	41	82	1.23	1.63	2.45	3.26
39	43	85	1.28	1.69	2.54	3.38
40	44	88	1.32	1.76	2.64	3.52
41	46	92	1.38	1.83		
42	48	96	1.44	1.91		
43	50	1.00	1.50	1.99		
44	52	1.04	1.56	2.08		
45	55	1.09	1.64	2.17		
46	57	1.14	1.71	2.27		
47	60	1.19	1.79	2.37		
48	62	1.24	1.86	2.48		
49	65	1.30	1.95	2.60		
50	68	1.36	2.04	2.72		

При всяких нагодах: на вічах, на зборах, при роботі, на забавах, на весілях, хрестинах і т. д. памятаймо про жертви теперішньої війни у нашім ріднім краю та збираймо як найбільше жертв на ту сьвяту ціль народну!

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ПРЕДСІДАТЕЛЬ:
Дмитро Капітула,
Box 565, McAdoo, Pa.

МІСТОПРЕДСІДАТЕЛЬКА:
Марія Білик,
2117 W. Ohio St., Chicago, Ill.

МІСТОПРЕДСІДАТЕЛЬ:
Іван Ваверчак,
757 State St., Perth Amboy, N. J.

СЕКРЕТАР РЕКОРДОВИЙ:
Михайло Угорчак,
Box 76, Jersey City, N. J.

СЕКРЕТАР ФІНАНСОВИЙ:
Семен Ядловський,
Box 76, Jersey City, N. J.

КАСІЄР:
Алексій Шаршонь,
524 Pine & Franklin Sts., Shamokin, Pa.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
о. В. Балог,
210 Grant St., Trenton, N. J.
Василь Левчик,
48 Washington Ave., Elizabeth, N. J.
Юліян Павчак,
109 North 7th St., Brooklyn, N. Y.

РАДНІ:
Іван Глова,
521 N. Shamokin St., Shamokin, Pa.
Андрій Стефанович,
236 Park Road, Ambridge, Pa.
Василь Гришко,
439 N. 6th Ave., Scranton, Pa.
Николай Ваверчак,
720 Charles St., Perth Amboy, N. J.
Йосиф Сенчина,
912 Starkweather Ave., Cleveland, O.
Стефан Мельник,
50 Pulsifer St., Auburn, N. Y.

РЕДАКТОР „СВОБОДИ":
Осип Стеткевич,
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ЗАВІДАТЕЛЬ „СВОБОДИ":
Андрій Савка,
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ПРОСЬВІТНА КОМІСІЯ:
о. В. Сполітакевич, предсідатель,
635 N. River St., Wilkes Barre, Pa.
Дмитро Андрейко, секретар,
Box 234, Jersey City, N. J.
Володимир Лотоцький, касієр,
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Головна Канцелярія „У. Н. Союза" находить ся під числом 83 Grand St., (у власнім домі) Jersey City, N. J.

СИРАКЮЗ, Н. Й.

В неділю, дня 4. липня с. р. о год. 5-ій попол. в гали Івана Рипка, 1400 Бурнет Евеню, ріг Ґрінвей улиці, відбуде ся

ВІЧЕ

в справі помочи нашим братям, вдовам і сиротам по полеглих в бою героях та помочи нашій винищеній старій вітчині.

РОДИМЦІ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА, БО СЕ Є ОДИНОКА І НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА ОРҐАНІЗАЦІЯ В АМЕРИЦІ!

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єгри)
у. = улани
д. = драгони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пи. = піонири
сап. = сапери
тр. = треп (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), батальон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 138
видана 8. марта 1915.

РАНЕНІ:

Никита Федор, 58 п.
Никитан Ілія, 58 п.
Олех Михайло, 24 п.
Олексюк Григорій, 24 п.
Онуфрейчук Юрко, 24 п.
Онуфрійчук Дмитро, 58 п.
Онищук Петро, 24 п.
Остапюк Никола, 24 п.
Остапук Іван, 58 п.
Осипчук Евстахій, 24 п.
Паньків Василь, 24 п.
Паньків Іван, 24 п.
Цаньонка Іван, 24 п.
Пантелюк Петро, 24 п.
Павловський Никола, 58 п.
Павлюк Василь, 24 п., 3 комп.
Павлюк Василь, 24 п., 7 комп.
Павлюк Іван, 58 п.
Пелех Петро, 24 п.
Пердеймук Никола, 24 п.
Пергінчук Антін, 24 п.
Пернеровський Василь, 24 п.
Порсуль Андрій, 24 п.
Петрів Олекса, 24 п.
Петровський Никола, 24 п.
Петрук Юрко, 24 п.
Петрук Іван, 24 п.
Петриняк Ілько, 24 п.
Петринка Матвій, 24 п.
Петрищак Іван, 24 п., 4 комп.
Петрищак Іван, 24 п., 8 комп.
Підгірний Василь, 24 п.
Пітиляк Дмитро, 24 п.
Півторак Роман, 58 п.
Плищук Юрій, 24 п.
Подюк Василь, 24 п.
Подлітейчук Дамян, 24 п.
Понур Петро, 24 п.
Понич Семен, 24 п.
Попіїв Никола, 58 п.
Попович Дмитро, 58 п.
Попович Юрко, 24 п.
Попович Семен, 58 п.
Порайко Іван, 24 п.
Предолоб Никола, 24 п.
Процак Дмитро, 58 п.
Процюк Григорій, 24 п.
Продан Евген (однор. добр.), 24 п.
Продан Юрко, 24 п.
Прокопюк Василь, 24 п.
Проскурняк Іван, 24 п.
Пурщега Василь, 24 п.
Писанко Теодор, 58 п.
Рахміструк Роман, 24 п.
Радзіщевський Никола, 24 п.
Равлюк Никола, 24 п.
Роман Іван, 58 п.
Романчук Михайло, 24 п.
Романюк Никола, 58 п.
Рожик Іван, 24 п.
Рубаняк Іван, 24 п.
Рубич Стефан, 24 п.
Рудан Юрко, 24 п.
Рурик Іван, 24 п.
Руснак Яким, 24 п.
Рибак Іван, 24 п.
Рибюк Іполит, 24 п.
Рибюк Кость, 24 п.
Рипчик Федор, 24 п.
Садівський Ілько, 58 п.
Саламанович Яків, 24 п.
Сальха (може Салига?) Ник., 24 п.
Савчук Юрко, 24 п.
Савчикевич Михайло, 24 п.
Савтенко Никола, 58 п.
Сцінжак Михайло, 58 п.
Селезінка Яків, 24 п.
Семенович Антін, 24 п.
Семенчук Василь, 58 п.
Семкович Семен, 58 п.
Сенюк Никола, 58 п.
Сербенюк Іван, 24 п.
Сютькович Михайло, 24 п.
Сівардюк Дмитро, 24 п.
Скігар Юрко, 24 п.
Скворонський Йосиф, 58 п.
Скрипійчук Парафтеній, 24 п.
Скрипник Василь, 24 п.
Скрипник Дмитро, 24 п.
Сліпанюк Іван, 24 п.
Слободзян Олекса, 24 п.
Слободзян Іван, 24 п.
Слободзяник Олекса, 58 п.
Смеречанський Дмитро, 24 п.
Сморжанюк Стефан, 24 п.
Собко Никола, 24 п.
Соботяк Онуфрій, 24 п.
Соломійчук Дмитро, 24 п.
Соломонович Йосиф, 24 п.
Сончак Олекса, 24 п.
Сорохан Никола, 24 п.
Стефанець Никола, 24 п.
Стефанюк Никола, 24 п.
Стефуряк Федор, 24 п.
Стефуряк Никола, 24 п.
Столящук Андрій, 24 п.
Стратій Іван, 58 п.
Стрвделюк Михайло, 24 п.
Стрипко Юрій, 24 п.
Суходоляк Никола, 24 п.
Свенасюк Никола, 58 п.
Сьвідерський Франко, 58 п.
Тануль Іван, 58 п.
Татарчук Юрко, 24 п.
Татарин Никола, 24 п.
Телецький Михайло, 24 п.
Терлецький Дмитро, 24 п.
Ткачук Михайло, 24 п.
Ткачук Теодор, 24 п.
Токарук Кость, 24 п.
Томчук Дмитро, 24 п.
Томка Юрко, 24 п.
Томич Григорій, 24 п.
Томич Дмитро, 24 п.
Тоневич Дмитро, 24 п.
Тонюк Никола, 24 п.
Топоровський Павло, 24 п.
Тимчук Василь, 24 п.
Тимчук Дмитро, 24 п.
Тимчук Порфирій, 24 п.
Тимків Федор, 58 п., 3 комп.
Тимків Федор, 58 п., 12 комп.
Тимофійчук Никола, 24 п.
Тимульський Михайло, 24 п.
Ужитчук Теодор, 24 п.
Файдаш Іван, 24 п.
Фарбатюк Теодор, 24 п.
Фарбішевський (Харбін) Петро, 24 п.
Федчак Нестор, 24 п.
Федорак Іван, 24 п.
Федорюк Дорофтей, 24 п.
Федорів Дмитро, 24 п.
Фединчук Стефан, 24 п.
Ферлей Василь, 24 п.
Ферлей Михайло, 24 п.
Фокшик Атанас, 24 п.
Фокшик Петро, 24 п.
Фурик Ілько, 24 п.
Футулейчук Ілько, 24 п.
Филипак Генрик, 24 п.
Филипчук Василь, 24 п.
Халамандра Никола, 24 п.
Харабарович Онуфрій, 24 п.
Харук Дмитро, 24 п.
Ходан Іван, 58 п.
Хеминець Яків, 58 п.
Хомут Гриць, 24 п.
Хортюк Василь, 24 п.
Храпчук Олекса, 24 п.
Цицанчук Емануїл, 24 п.
Цивка Йосиф, 58 п.
Чемерис Петро, 24 п.
Череп Никола, 24 п.
Чорнавський Никола, 24 п.
Черніччан Іван, 24 п.
Чоботар Іван, 58 п.
Чокинюк Гнат, 24 п.
Чорний Юрко, 58 п.
Чорній Никола, 58 п.
Чукар Василь, 24 п.
Шмадюк Михайло, 24 п.
Шнайдер Роман, 24 п.
Шукеник Юрко, 24 п.
Шургалюк Василь, 24 п.
Шведюк Олекса, 24 п.
Шимків Іван, 24 п.
Шинкарук Іван, 24 п.
Щербанович Людвик, 24 п.
Юхненко Іван, 24 п.
Юрійчук Іван, 24 п.
Юркевич Іван, 24 п.
Юрків Стефан, 58 п.
Яцків Михайло, 24 п.
Яцібчук Никола, 24 п.
Яків Василь, 58 п.
Якубяк Василь, 24 п.
Янчик Теодор, 24 п.
Янчик Петро, 24 п.
Януш Іван, 58 п.
Янушак Дмитро, 24 п.

ПОЛОНЕНІ:

Халат Яків (кад. аспір.), 95 п.
Андрейчук Василь, 95 п.
Андрейчук Іван, 95 п.
Андрейчук Йосиф, 95 п.
Бабуленка Михайло, 95 п.
Бар Петро, 58 п.
Барилюк Антін, 95 п.
Беднарський Стефан, 95 п.
Блищак Йосафат, 95 п.
Бойчук Олекса, 95 п.
Бойчук Дмитро, 95 п.
Бубнир Іван, 95 п.
Василик Панько, 95 п.
Волощук Никола, 95 п.
Ганин Роман, 95 п.
Гнатюк Никола, 95 п.
Гоголь Стефан, 95 п.
Градовий Стефан, 95 п.
Гринечка Дмитро, 95 п.
Гуцул Андрій, 95 п.
Гадоха Іван, 95 п.
Гулянський Іван, 95 п.
Гурак Андрій, 95 п.
Данилишин Іван, 95 п.
Довбенька, 95 п., 14 комп.
Дяика Іван, 1 з. о.
Жураковський Іван, 95 п.
Заяць Олекса, 95 п.
Ільницький Іван, 95 п.
Іванишин Олекса, 30 а.
Караїм Гаврило, 95 п.
Карчмарчик Тома, 95 п.
Кащишин Станислав, 95 п.
Керничний Онуфрій, 95 п.
Кобилиця Никола, 95 п.
Кок Никола, 95 п.
Короненький Василь, 95 п.
Костецький Станислав, 95 п.
Котурбач Іван, 24 п.
Кручак Петро, 95 п.
Куцій Михайло, 95 п.
Купик Альойзій, 95 п.
Куриньцкий Йосиф, 95 п.
Кушнір Антін, 95 п.
Кузьма Роман, 95 п.
Лабинович Тома, 95 п.
Лех Йосиф, 9 з.
Лісовський Франко, 95 п.
Маланюк Іван, 95 п.
Малинський Казимир, 95 п.
Марчук Теодор, 24 п.
Матуринський Петро, 95 п.
Многодільний Никола, 95 п.
Микуляк Никола, 95 п.
Микитів Іван, 95 п.
Нагаєвський Дмитро, 95 п.
Новіцький Йосиф, 95 п.
Олексій Іван, 95 п.
Олійник Никола, 95 п.
Ольшовий Адам, 30 а.
Осадчук Василь, 95 п.
Цакош Іван, 1 з. о.
Налях Йосиф, 95 п.
Панькевич Семен, 95 п.
Парубочий Федор, 95 п.
Цавлик Іван, 30 а., ран.
Пехней Семко, 30 а., ран.
Нелепа Яків, 95 п.
Пендзей Петро, 95 п.
Петрів Йосиф, 95 п.
Петрушка Петро, 95 п.
Пертичка Іван, 95 п.
Пептак Петро, 95 п.
Плюсква Станислав, 95 п.
Попадюк Михайло, 95 п.
Попівняк Никола, 30 а.
Построжний Йосиф, 95 п.
Продан Евген, 95 п.
Прокопів Іван, 95 п.
Приймак Никола, 95 п.
Пивоварчук Михайло, 95 п.
Сапливий Юрко, 95 п.
Сцібан Юрко, 95 п.
Смятовський Валентин, 30 а.
Сопівник Габор(?), 95 п.
Стойка Йосиф, 95 п.
Сукенник Іван, 95 п.
Труфим Григорій, 95 п.
Турчинський Семен, 95 п.
Тимків Теодор, 95 п.
Тимочко Стефан, 95 п.
Тимощук Михайло, 95 п.
Ухач Павло, 95 п.
Урбанський, 95 п., 14 комп.
Фількевич Василь, 95 п.
Фірманюк Яків, 95 п.
Фльорик Григорій, 95 п.
Худиба Валентин, 95 п.
Цьоник Никола, 95 п.
Циганчук Михайло, 95 п.
Чендра Іван, 95 п.
Черлинка Іван, 95 п.
Швегар Маріян, 95 п.
Швець Антін, 95 п.
Швець Матвій, 95 п.
Яковишин Прокіп, 95 п.

(Дальше буде).